

OKTOBER 2023

Er is een spreekwoord dat zegt: "Zoveel hoofden, zoveel zinnen", anders gezegd "Zoveel mensen, zoveel meningen", nog anders gezegd: "Ieder heeft z'n eigen waarheid".

Dat is op dit DB zo, en dat is in de kerken zo, en in de vrije groepen gelovigen en in de hoofden van de zwervers die van kerk naar sekte gaan, en van sekte naar het zelf een sekte stichten.....

Dat begon al binnen de 1e -eeuwse christelijke gemeente, en dat gaat nog steeds door, met veel fantastische uitleg, hoe fantastischer hoe meer aanloop..... en hoe meer verkettering en haat.....

Groet,
Elle

Ja, men blijft geregistreerd en men blijft vergaderingen bezoeken voor het grotere doel.....

BTW, dit is geen haatposting naar de JG toe, maar slechts een constatering.....

"Wat men niet "ziet" kan men niet veranderen". Dat stond op m'n Groninger spreukenkalender voor vandaag 😊.

Groet,
Elle

Dag Rhode,

De RKK leert inderdaad min of meer, maar ook vele reformatorische kerken, dat de 1000 jaar van Op. 20 loopt van de hemelvaart van Jezus tot en met de 2e komst. Daarbij regeren dan de gelovigen die gestorven zijn samen met Christus in de hemel.

Maar dat is niet wat RAM beweert. En ik beweer dat ook niet 😊.

Wat er in de bijbel staat, in het NT, is dat mensen die gelovigen in Christus worden uit zowel het Jodendom als uit de overige volken, in het koninkrijk of onder het koningschap van de Zoon van Gods liefde zijn geplaatst, overgezet uit de autoriteit der duisternis (Kol. 1:13-14).

Christus regeert over de christelijke gemeente terwijl hij in de hemel naast God de Vader zit op Vaders troon. Doordat jij in Christus gelooft en hem aanvaard hebt als jou verlosser, ben jij ook onder Jezus' heerschappij geplaatst.

Dat koninkrijk of dat koningschap over de christenen oefent hij uit te midden van zijn vijanden, en het aanvaarden van die heerschappij als christen maakt jou een onderdaan, deelgenoot en gezant van Christus die aan ongelovigen vraagt zich met God te laten verzoenen.

OKTOBER 2023

Er wordt hierdoor niet aan vergeestelijking gedaan door RAM of door mij. Jezus dient in de hemel voor jou en ons als koning-hogepriester om met zijn bloed ons te verzoenen met God de Vader. Hij heeft tevens heilige geest van zijn Vader ontvangen om dat uit te storten over zijn gemeente om deze gemeente in staat te stellen te kunnen getuigen van het koningschap en koninkrijk van hem.

Bij de wederkomst wordt er dan een oordeel uitgesproken over zowel de rechtvaardigen als de onrechtvaardigen, een oordeel of beslissing ten leven of ten dode, precies zoals dat in Mat. 25:31 -46 staat, naast vele andere Schriftplaatsen.

Een tweede kans is er niet, daar Heb. 9:27-28 zegt dat het de mens gegeven is eenmaal te sterven en daarna het oordeel te ondergaan. Dat oordeel bestaat uit een scheiding van gelovigen en ongelovigen en dat is op de laatste of jongste dag, anders gezegd de oordeelsdag (2 Pet. 3:7 en verder; Joh. 5:28-29 waar er over slechts één periode, nl. "het uur" wordt gesproken waarbij Jezus de doden roept tot een opstanding ten leven of een opstanding ten oordeel).

Groetjes,
Elle

Dag Rhode,

Dat er een vredesrijk komt, daar ben ik het wel mee eens, maar die is wel voor altijd (Jes. 9:5-6). De weg daar naar toe zien we verschillend. Ik geloof dat het vrede-rijk het rijk is wat o.a. in Mat. 13:43; 25:34; 26:29 en Efe. 5:5 staat. Dat rijk is tevens het herstel van alle dingen (Hand. 3:19-26), ook van de hele schepping (Rom. 8:18-24) waaronder het koningschap van Israël in de persoon van Jezus met de zijnen die onsterfelijkheid enz. ontvangen bij de wederkomst bij de oordeelsdag, waarbij de ongelovigen worden verworpen. Op deze oordeelsdag ontvangt men de kroon of krans der rechtvaardigheid (2 Tim. 4:1 en 8).

Dat zijn zij die de grote schare vormen van het verbond wat met Abraham is gesloten, een schare als de sterren des hemels en de zandkorrels aan de zeeoever, bestaande uit ware gelovigen van alle tijdperken/anionen zoals m.i. blijkt uit Op. 7 hele hoofdstuk, nl. de gelovigen in Christus uit Israël samen met de gelovigen in Christus uit de overige volken, stammen, natiën en talen die voor de troon van God staan, roepende dat zij de redding van God en het Lam hebben ontvangen..

Dat geschiedt dus naar mijn begrip bij de herschepping en het verbond voor een koninkrijk met de gelovigen die zowel de 12 stammen van Israël zullen oordelen (Mat. 19:28-30; Marcus 10:28-31 en Lukas 22:28-30; Lukas 11:29-32 en Mat. 12:38-42) alsook de verdere wereld en de afvallige engelen (1 Kor. 6:2-3).

Groetjes,
Elle

OKTOBER 2023

Dag RAM,

Dit boek van F.J. Pop heb ik ook in boekvorm zo je misschien weet. Een boek met veel samengevatte uitleg.

De oordeelsdag is naar mijn mening gelijk aan "de laatste of jongste dag" omdat Jezus op die dag mensen opwekt en oordeelt (Joh. 6:39, 40, 44, 54; 11:24 en 12:48). Daarbij kan men ook Rom. 8:18-24 plaatsen daar het daar gaat over zowel het feit dat de zonen Gods (de door God geadopteerde mensen in dit geval die de geest van het zoonschap hebben ontvangen, Rom. 8:9-17) openbaar worden gemaakt, waarbij ook de ganse schepping vrij wordt gemaakt van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods. Daar wacht de schepping op, en natuurlijk is dat hetzelfde als wat in Mat. 19:28 staat over de herschepping zoals dat in de NW-vertaling 2004 wordt verwoord.

En dat gebeurt bij de wederkomst van Jezus waarbij de opstanding ten leven en ten oordeel plaats vindt (Joh. 5:25-29; 1 Thess. 4:13-18).

Groet,
Elle

Dag 62,

De Studiebijbel van Centrum voor Bijbelonderzoek zegt over Op. 1:10 hierover o.a. :

"Johannes zegt niet 'ik was in de geest', maar 'ik raakte in de geest'. We lezen dit ook in Op.4:2 (vgl. ook Op.17:3 en 21:10). Het gaat om de geestelijke ervaring die ook Petrus en Paulus hadden en die aangeduid wordt als ekstase: zinsverrukking, geestverrukking (Hand.11:5; 22:17), een ervaring die geen betrekking heeft op het lichaam, maar plaatsvindt 'in de geest'. Deze 'vervoering des geestes' gebeurde op de 'dag des Heren' [Op. 1:10] (lett. 'de bij de Heer behorende dag').

Daaronder verstaat Johannes niet de dag van het oordeel, want die dag noemt hij de 'grote dag' (Op.6:17; 16:14). De 'dag des Heren' was in de vroege kerk waarschijnlijk de gebruikelijke naam voor de eerste dag van de week, de zondag (o.a. Didache 14:1). Die dag werd in het bijzonder toegewijd aan de Heer (Hand.20:7 ; 1Kor.16:2), omdat het de dag van de opstanding was".

De omschrijving van deze eerste dag van de week in Op. 1:10 is 'kuriake hemera', in het Nederlands 'de dag toebehorende aan de Heer' zoals hier boven ook wordt gezegd. De schrijfwijze 'kuriake' komt maar tweemaal voor in het NT maar vaker in de Apostolische Vaders en duidt daar de 1e dag van de week aan. Er is ook de uitdrukking 'kuriakon deipnon' in 1 Cor. 11:20 wat 'de maaltijd toebehorend aan de Heer' betekent en deze maaltijd werd genuttigd op de 'kuriake hemera' nl. op de dag toebehorend aan de Heer.

De oordeelsdag wordt 'hemera kuriou' genoemd, b.v. in 2 Pet. 3:10 en ook in de Griekse tekst van het OT, de Septuaginta, wordt ook hemera kuriou gebruikt.

De JG zien Op. 1:10 als de dag van het oordeel waarvan Johannes een visioen kreeg op

OKTOBER 2023

Patmos.

Groet,
Elle

Dag 62,

Inderdaad, in de kerkelijke praktijk, en dan vooral bij de zogenoemde 'leken' is nog veel meer niet bekend. Voor hen is de 'dag des Heren' slechts de zondag die volgens hen in de plaats is gekomen voor de zaterdag als de rustdag voor de Joden.

Maar bij de gestudeerden is er meer bekend, ook dat de zondag de dag van de keizer was. De keizer werd nl. ook kurios werd genoemd.

Maar ook de of een oordeelsdag wordt "dag des Heren" genoemd in de bijbel zie het 1e bericht van RAM <https://members.boardhost.com/getuigen/msg/1696132921.html>

Zie ook Op. 6:16-17 vergeleken met b.v. Hand. 2:20 (een citaat uit Joël 2:31 Griekse Septuaginta vertaling van het Hebreeuwse OT, waar staat: ten hemera Kuriou ten megalen, kai epiphane).

Groet,
Elle.

Dag Distazo,

Ik denk dat er verschillende vormen van beeldspraak door elkaar worden gehaald door mensen of gebruikt door God om het geheel der dingen duidelijk te maken.

God zou niet de erfgenaam van zichzelf zijn, maar zijn Zoon. De ene zoon had het verprutst samen met z'n vrouw die uit hem voortkwam.

En dan volgt en is het zo dat God nogmaals een zoon heeft voortgebracht, geboren uit een vrouw. Het is nu Gods bedoeling dat gelovigen in God en in die 2e zoon zichzelf door God IN die 2e zoon moeten willen laten plaatsen om samen met die 2e zoon de erfenis die God in bewaring hield, te kunnen ontvangen (o.a. Gal. 3:26-29). Ook die 2e zoon moest zelf sterven om de erfenis te kunnen beërven voor zichzelf en voor degenen die zich laten plaatsen in die 2e zoon.

De 1e zoon en dochter werden naar Gods beeld en gelijkenis geschapen. Met de 2e zoon en dochter werd dat ook zo door het "uit water en geest geboren" worden tot geestelijke kinderen/zonen en dochters, een noodzaak om zowel het koninkrijk/koningschap te zien/begrijpen alsook om er binnen te kunnen gaan/het te beërven (Joh. 3)

Hebr. hoofdstuk 1-2, eigenlijk het gehele boek Hebreeën, maakt naar mijn mening veel duidelijk. De 1e zoon en dochter werden bijna goddelijk geschapen (Ps. 8:5-7 Hebreeuwse

OKTOBER 2023

tekst), d.w.z. iets ONDER de engelen geplaatst (tekst van Septuaginta-vertaling van de Hebreeuwse tekst) maar hadden wel de heerschappij over de schepping op aarde (Ps. 8:5-7 (Sept.), aangehaald in Heb. 2:6-8 en de uitleg daarbij). Jezus werd bij zijn schepping OOK onder de engelen geplaatst, werd beproefd, doorstond die beproeving, en ontving de erfenis door alvast met heerlijkheid en eer gekroond te worden en met de heerschappij in hemel en aarde die in de loop der tijd van zijn vijanden zou worden afgenomen (Ps. 110).

De 2e zoon (die ook de zoon van Abraham en zoon van David is) moest echter nog wachten totdat en om voldoende mensen, nl. een grote schare die niemand tellen kan, zaad van Abraham, te laten ontstaan, om de heerschappij over de aarde samen met degenen die in die 2e zoon werden geplaatst, te ontvangen. De 2e zoon geeft de heerschappij over de hemel terug bij zijn terugkomst naar de aarde bij het oordeel over zowel mensen als afvallige engelen. De 2e zoon staat BOVEN de engelen, daar niet aan engelen de heerschappij over de bewoonde aarde wordt en/of is gegeven, maar aan mensen en daarvan in de 1e plaats aan de 2e zoon.

De 2e mens, de 2e zoon, samen met zijn vrouw, ontvangen dan hetgeen de 1e zoon en zijn vrouw zijn kwijtgeraakt door de zondeval en de daarop volgende dood die doorging t/m de dood van de 2e zoon en zijn vrouw die IN de Zoon stierf door "de doop in de dood" (Rom. 6:1-14) met als doel daardoor een betere erfenis te ontvangen van God samen met de 2e zoon (Rom. 8 hele hoofdstuk), nl. het koningschap/koninkrijk wat sedert de grondlegging der mensenwereld voor hen was bereid (Mat. 25:34 en context 31-46), anders gezegd het koninkrijk dat o.a. in Jes. 9:5-6 wordt genoemd.....

Het bovenstaande is slechts een poging om iets te verklaren wat God heeft bedacht toen de situatie in het begin spaak dreigde te lopen..... (Gen. 3:15). Er is over deze dingen zelfs een hele verzameling boeken geschreven die wij nu "de bijbel" noemen 😊.....

Groet,
Elle

Voor de geïnteresseerden 😊

Dit plaats ik om de leer te pareren van de JG over de "persoonlijke" hemelvaart van de individuele gezalfde vanaf de lente van 1918 (dat is 3 1/2 jaar na de herfst van 1914 toen volgens de JG de troonsbestijging en de onzichtbare "wederkomst" van Christus plaats vond) en daarna bij de dood van een gezalfde i.p.v. pas bij de zichtbare en merkbare wederkomst waarbij pas het oordeel over de slaven in het huis van de Heer plaats vindt en bepaald wordt wie werkelijk "getrouwe en beleidvolle slaven" zijn geweest gedurende hun leven als navolger van Jezus.

Wie een getrouwe en beleidvolle slaaf is geweest, werd niet in 1919 bepaald, maar wordt pas bij de wederkomst ten oordeel bepaald. En dan is het ook nog zo dat men dan **niet** naar de hemel gaat..... maar dat men het koninkrijk beërft wat in Mat. 25:34 wordt vermeld, nl. het koninkrijk of het koningschap wat sedert de grondlegging der mensenwereld, de mensenwereld die door zaaduitstorting bij en met de verwekking en geboorte van kinderen aan Adam en Eva, begon en bereid werd en nog steeds wordt. Degenen die in het boek des levens van het Lam sinds de grondlegging der wereld daarin opgeschreven werden en nog worden, beërven dat koninkrijk/koningschap (Exod. 32:32;

OKTOBER 2023

Ps. 69:29; Dan. 12:1; 7:9-10; Fil. 4:3; Op. 3:5;.13:8; 17:8; 20:11-15; 21:1-8, 27).

Groet,
Elle

Schrijft Paulus werkelijk over de "Opname"?

Door Dr. Nicholas J. Schaser 22 april 2023, Israel BibleCenter

<https://weekly.israelbiblecenter.com/paul-really-report-rapture?via=26d0c9d#26d0c9d>

22 april 2023

Volgens een prominent onderdeel van de christelijke leer wachten gelovigen in Jezus op een toekomst waarin ze naar de hemel zullen worden vervoerd in een gebeurtenis die bekend staat als 'de Opname'. De meest populaire Bijbelpassage die gebruikt wordt om deze zienswijze te ondersteunen is de eschatologische verhandeling van Paulus in 1 Tessalonicenzen 4:16-17. Ondanks algemene interpretaties van deze tekst in termen van een eindtijdverheffing van de aarde, beschrijft de apostel geen "opname" Integendeel, in plaats van te beschrijven hoe gelovigen naar de hemel worden gedreven, geeft Paulus details over gebeurtenissen die op deze aarde zullen plaatsvinden tegelijk met de komst van de Messias.

In zijn presentatie van de Parousia verklaart Paulus: 'De Heer zelf zal uit de hemel neerdalen met een bevelskreet, met de stem van een aartsengel en met het geluid van de trompet van God, en de doden in de Messias zullen eerst opstaan . Dan zullen wij, die nog in leven zijn , met hen in de wolken worden opgenomen (harpadzo), om de Heer in de lucht te ontmoeten, en zo zullen we altijd bij de Heer zijn" (4:16-17) . Terwijl sommigen een "opname" in deze verzen lezen, pleiten de taal en context van Paulus tegen een dergelijke lezing. Ten eerste werd onder de Grieken uit de tijd van Paulus "ingehaald" (harpadzo) gebruikt als eufemisme voor een vroegtijdige dood (zie Plutarchus' Brief aan Apollonius 111C-D, 117B); de apostel gebruikt harpazo opnieuw, niet als een ander woord voor dood, maar als een beschrijving van het eeuwige leven bij de terugkeer van de Heer.

Ten tweede beschrijft de context niet dat Jezus (of zijn volgelingen) naar de hemel opstijgt, maar eerder dat hij naar de aarde afdaalt op de "wolken" (nephelais), wat gebruikelijke voertuigen zijn voor goddelijk bezoek (bijv. Num 11:25; 12 :5; Dan 7:13; Markus 13:26; Opb 10:1). Bovendien herinnert Paulus' verwijzing naar Yeshua die arriveert met het geluid van een "trompet" (sálpigx) aan de sjofarstoot die Gods afdaling naar de Sināi begeleidde: "Als het geluid van de trompet (sjofar /; sálpigx [LXX]) werd luider... de Heer daalde af op de berg Sināi, naar de top van de berg" (Exodus 19:19). Toen God eenmaal op deze aarde was geland, "riep de Heer Mozes naar de top van de berg, en Mozes ging naar boven" (19:20) . Net zoals Mozes opgaat om de Heer te ontmoeten in de ijle lucht van de bergtop, beweert Paulus dat gelovigen de neerdalende Heer in de "lucht" (aér) zullen ontmoeten – niet in een opname naar de "hemel" (ouranós) .

Tenslotte, net als Mozes uiteindelijk weer de berg afdaalt (zie Exodus 19:25), zullen degenen die de Messias in de lucht ontmoeten, ook naar deze aarde terugkeren . Het beeld van Paulus is van een keizer op de terugweg van een militaire campagne: in de oude Romeinse wereld keerden zegevierende keizers terug naar de hoofdstad, samen met een enorme trein buitenlandse gevangenen, rijkdom en andere oorlogsbuit. Bij het horen van de terugkeer van de keizer ontmoetten de Romeinse burgers onderweg hun triomfantelijke leider en volgden hem terug naar de stad als onderdeel van de feestelijke processie. Paulus stelt zich een soortgelijk scenario voor bij Jezus' Parousia: de Messias zal zijn afdaling op de wolken beginnen en zijn volgelingen zullen hem halverwege in de lucht ontmoeten, zodat ze hun overwinnende Koning terug naar deze aarde kunnen

OKTOBER 2023

volgen.

Hoewel het in bepaalde christelijke kringen gebruikelijk is om in 1 Tessalonicenzen 4:16-17 een "opname" te lezen, houdt deze conclusie geen rekening met de literaire en culturele context van Paulus. In plaats van een poort naar de hemel te beschrijven, biedt de apostel een venster op het eeuwige leven dat gepaard gaat met de opstanding uit de doden en Jezus' eeuwige regering in het Koninkrijk van God.

Dag Distazo,

Dan moet men eerst vaststellen wat men wil verstaan onder het "heengaan" van Jezus. Is dat zijn sterven of is dat zijn hemelvaart.

En dan nog vaststellen wat er in het OT en NT onder het huis van de Vader wordt verstaan en wat die ruimten of rustplaatsen dan zijn.

Over deze zaken alleen al denkt men verschillend en maakt men ruzie en scheuringen/afscheidingsen, laat staan wat 1 Thess, 4:13-18 betreft samen met 1 Thess. 5:10 en context 😊.

Groet,
Elle

Dag Leprechaun,

Ik vind het ook niet vreemd dat mensen, b.v. autodidacten en zelfs academisch geschoolden tot verschillende conclusies komen, niet alleen op het gebied van theologie en de bijbel, maar ook b.v. op het gebied van de corona-prik toestanden en gevolgen en de zicht op het verdere wereldgebeuren zoals de WEF, de NWO, the Great Reset, Bilderberg conferenties en politieke figuren van verschillende partijen die voor van alles en nog wat werden/worden uitgemaakt, waar ook hier op het DB menig woordje over werd en wordt gepredikt en geprofeteert.

Daarom houd ik mij ook "op de vlakte" op veel zaken doch breng wel mijn mening naar voren net als degene die anders denkt, maar zonder te VERoordelen of de ander te minachten of voor van alles en nog wat uit te maken, althans dat is mijn streven.

Daarbij is het echter niet zo dat de bijbel een oude viool is waarop men allerlei deuntjes kan spelen, al lijkt het in de praktijk wel zo en probeert men dat wel, soms per ongeluk wegens gebrek aan kennis, soms met opzet uit eigen belang. Meerdere bijbelschrijvers waarschuwen daar echter al voor. En er zijn hoofdzaken en bijzaken die men probeert te verwisselen om victorie te kunnen kraaien. Dat is geen beschuldiging mijnerzijds, maar een constatering (die overigens natuurlijk ook weer mank kan gaan) 😊.

Je schreef o.a.: "Bescheidenheid lijkt mij gepast, we kijken immers in een wazige

OKTOBER 2023

spiegel?!"

Inderdaad, bescheidenheid op elk vlak van discussie lijkt mij ook op dit DB een goed plan. Dat zorgt voor een betere sfeer en maakt de discussie aantrekkelijker dan iemand proberen "z'n vet te geven".

Groet,
Elle

Hoi Distazo,

Wat de omschrijving van de drie-eenheid betreft, er zijn volgens deze leerstelling volgens zoals ik het begrepen heb drie personen die geen begin of einde hebben.

Zij hebben volgens deze leer zoals ik het heb begrepen alles gezamenlijk, nl. dat zij alle drie 'godheid' (positie) zijn en 'goddelijkheid' (hoedanigheden van hun bestaanswijze, abstract dus) bezitten, hetgeen wil zeggen dus twee van elkaar verschillende betekenissen of omschrijvingen betreffende zowel hun bestaan(swijze) als van hun positie.

In het Engels is en wordt er voor zover ik begrijp ook verschil gemaakt tussen deity (positie) en divinity (hoedanigheden).

Maar misschien heb ik het verkeerd begrepen en kan jij mij deze leerstelling beter uitleggen.

=====

Is het woordje "god" of 'God' of 'él' of 'elohim' of 'theos' volgens jou begrip een titel of positie, het bezitten van autoriteit?

En is het volgens jou (ook) een bestaanswijze die een geestelijk wezen of een bepaald mens heeft of zelfs kan ontvangen?

BTW, als er aanhalingen uit het OT met 'elohim' daarin, in het NT worden gebruikt, dan wordt 'elohim' (wat een meervoudsvorm is) vreemd genoeg slechts enkelvoudig gebruikt (theos).

Dat moet toch iets te betekenen hebben, want zou in het Grieks ook wel de meervoudsvorm gebruikt zijn, dan zou men daardoor makkelijker de drie-eenheid kunnen inkleden die drie-eenheidsaanhangers halen uit het Hebreeuwse 'elohim', toch?

Of is 'god' of 'God' volgens jou de omschrijving van de natuur van God?

En hoe begrijp jij de uitdrukking 'goddelijke natuur'? Wordt iemand daardoor god of God of goddelijk of wat? Ik heb er wel een idee over, maar wil graag van jou weten wat jij daar aan betekenis aan geeft.

OKTOBER 2023

Groet,
Elle

Dag Drie,

In ons geloofsleven kan het gebeuren dat we tot de conclusie komen dat we in een uitleg van iets in de bijbel hebben geloofd wat bij nader inzien, beschouwing en/of studie een onjuiste uitleg was, althans volgens degene die tot een andere conclusie komt door nadere beschouwing.

We zijn m.i. allemaal in een staat van groeien in geloof, kennis, inzicht en wijsheid, net als dat er traptreden op een trap naar een hogere etage of zolder zijn waardoor we op een hoger gelegen etage kunnen komen of zelfs op onze schreden kunnen terugkeren als we op een verkeerde etage zijn belandt.

Er is inspanning voor nodig want anders komt men nooit op een volgende etage. Zelfs ook voor het terug komen op onze schreden is kennis, wijsheid en inzicht nodig.....

Dat wens ik iedere gelovige toe....

Groet,
Elle

Dag Drie,

Eerlijk zijn naar onszelf toe heeft meer waarde, denk ik, dan iets steeds blijven ontkennen terwijl het niet te ontkennen is.....

Groet,
Elle

Dag Distazo,

Mijn vraag was:

Is het woordje "god" of 'God' of 'él' of 'elohim' of 'theos' volgens jou begrip een titel of positie , het bezitten van autoriteit ? En is het volgens jou (ook) een bestaanswijze die een geestelijk wezen of een bepaald mens heeft of zelfs kan ontvangen?

BTW, als er aanhalingen uit het OT met 'elohim' daarin, in het NT worden gebruikt, dan wordt 'elohim' (wat een meervoudsvorm is) vreemd genoeg slechts enkelvoudig gebruikt (theos).Dat moet toch iets te betekenen hebben, want zou in het Grieks ook wel de meervoudsvorm gebruikt zijn, dan zou men

OKTOBER 2023

daardoor makkelijker de drie-eenheid kunnen inkleden die drie-eenhedsaanhangers halen uit het Hebreeuwse 'elohim', toch?

Of is 'god' of 'God' volgens jou de omschrijving van de natuur van God?

Jou antwoord:

God, theos, en elohim in Bijbelse zin is hetzelfde. Maar als een schrijver de natuur wil benadrukken, kan hij lijdend voorwerp en onderwerp omdraaien. Zoals in Johannes 1:1, en God was het Woord.

Het meervoud zijn van elohim, is volgens mij niet een aanwijzing van 'drie-eenheid', maar gewoon een Hebreeuwse traditie. In het Aramees en Grieks is God, altijd enkelvoud, ook beschreven door de Joden en de naam YHWH wordt / werd nooit vertaald.

Volgens mij hangt het af als je het aan een mens vraagt, kan alles en iedereen God zijn. Vanuit God gezien, alleen Hij.

Mijn antwoord hierop:

De hoofdletters in Joh. 1 in de proloog bestaan niet in het manuscript. Dat is pas in de vertaling gedaan waardoor men het een andere betekenis geeft. Daarnaast kan "en god was het woord" ook vertaald worden als "en goddelijk was het woord". Dit omdat de scheppingswoorden van Gen. 1 en andere teksten (b.v. Ps. 33:6 en 9) volgens het OT door God JHWH worden uitgesproken. Daardoor zijn het goddelijke scheppingswoorden en bevelen die, zonder daarbij te denken dat het woord daardoor een persoon zou zijn, slechts alleen het resultaat zijn van "het denken of van het innerlijk redeneren" (overigens ook een betekenis van het woordje 'logos') van God, anders gezegd "de raad Gods".

De bijbel wordt ook wel "Gods Woord" genoemd, en daarbij wordt slechts gedacht dat IN de bijbel de woorden of uitingen zijn, of de bepaalde raad Gods is opgetekend door inspiratie, en niet dat de bijbel God zelf zou zijn. Het is het product van God via inspiratie en dat of met woorden, of met visioenen.

Wat elohim betreft, het is mooi dat je zegt dat dit voor jou geen aanwijzing voor een drieëenheid is!

Jezus zegt dat hij uit zichzelf niets kon doen. Er wordt gezegd dat hij tot Heer en tot Christus is **gemaakt**. Jezus zegt ook dat hem alle autoriteit in hemel en op de aarde is **gegeven** bij zijn opstanding NADAT hij had overwonnen (Op. 3:21). Toen pas mocht hij naast zijn Vader op Gods troon plaatsnemen. Er staat niet dat hij zijn tijdelijk vacante plaats naast God op de troon, opnieuw mocht innemen.

Inderdaad, mensen hebben andere mensen en demonen tot goden en tot heren over zichzelf gemaakt en die worden aanbeden en gehoorzaamd. Maar Paulus zegt in 1 Kor. 8:5-6 dat er voor ons als gelovigen slechts één God is, en niet een drieëenige God bestaande uit drie personen die alle drie God naar positie en goddelijk naar hun natuur zijn, maar dat die Ene God slechts de Vader is, en ook altijd is geweest. Ik geloof wel dat, net als bepaalde koningen en sommige andere mensen de titel "god" ontvingen met daarmee een bepaalde waardigheid en autoriteit. En kennelijk bedoelt Johannes dat ook wanneer er in bepaalde manuscripten in Joh. 1:18 over "de eniggeboren god" wordt

OKTOBER 2023

gesproken, maar in andere manuscripten over "de eniggeboren zoon".

In retrospectie, dus terugkijkend vanaf het moment dat Johannes zijn verslag van het evangelie opschrijft, naar het moment dat Jezus b.v. in Mat. 28:18-20 waar over Jezus' autoriteit in hemel en op aarde wordt gesproken, beseft Johannes kennelijk dat Jezus, als Jezus samen met God op God de Vaders troon zit **na** overwonnen te hebben, Jezus dan ook net als de koningen van Israël, de titel "god" waardig is, iets wat Thomas kennelijk ook begrepen had toen hij Jezus na zijn opstanding "de Heer van mij en de God van mij" noemde in Joh. 20:28. Jezus kreeg kennelijk net als de koningen deze twee titels. Maar daarmee werd hij geen 2e persoon van een drieëenheid naar mijn mening. Dat blijkt ook m.i. uit wat Johannes zelf (of iemand anders als naschrift) schrijft kort na vers 28, nl. in Joh. 20:30 waar staat:

30 Jezus heeft nog wel vele andere tekenen voor de ogen zijner discipelen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek,

31 maar **deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God**, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in zijn naam.

Jezus was aangekondigd door de engelen bij zijn geboorte en besnijdenis als de beoogde redder Christus de Heer, maar werd immers pas bij zijn doop met heilige geest de Christus en Heer en zo genoemd vanaf zijn uitzending tot de verloren schapen van Israël op 30-jarige leeftijd na zijn doop. En pas toen zijn offer was gebracht kon men daardoor door geloof behouden worden (Lukas 2:22-39).

Mijn twee centen

Groet,
Elle

Dag Distazo,

In het zinnetje "en god was het woord" staat slechts THEOS en niet HO THEOS. Daarvóór staan er wel bepaalde lidwoorden voor logos en theos.

Doordat er niet het woordje HO voor staat in die zin, wordt het vertaald met het wezen of karakter van iets en gaat het over godheid ook wel goddelijkheid (abstract) genoemd en niet over een positie als God (concreet). Dat het bepaald lidwoord hier niet staat, laat zien dat er een kwalificatie of karakter wordt benadrukt van iets of iemand. Dat wordt in het Engels 'anarthrous' genoemd. In het Grieks worden begrippen lang niet altijd concordant geschreven. Trouwens, er zijn meerdere bijbelvertalers die in dat zinnetje het woordje "god" met goddelijk vertalen.

Het gaat er mij ook niet om dat Jezus daar "minder" zou zijn, want m.i. gaat het daar niet over Jezus in zijn voormenselijk bestaan, maar om de woorden, **de scheppingswoorden die God in het begin uitsprak (Gen. 1 en b.v. Ps. 33:6 en 9). Dat waren goddelijke scheppingswoorden, en niet een persoon die "logos" heette. De woorden waren in betrekking tot God die ze uitsprak.**

In Titus 1:3 staat er inderdaad "van de redder van ons, God" en niet "de God". Hier wordt duidelijk, ook via vers 1, dus in het verband, dat het hier gaat over God de Vader

OKTOBER 2023

die de ultieme redder is omdat hij Jezus een lichaam heeft gegeven door geboorte (Heb. 10:5, een aanhaling uit de LXX) en om daardoor de mogelijkheid van een aan Adam gelijk zijnde losprijs (anti-lutron) te verschaffen. En Jezus heeft dus deze losprijs betaald zodat de gevolgen van de zondeval, de Adamitische dood, werd opgeheven doordat alle mensen zouden opstaan uit deze dood en het dodenrijk en de zee, om te bezien, te oordelen wie er in aanmerking kwamen/zouden komen voor het eeuwige leven wat verloren was gegaan.

=====

Er wordt gezegd in de bijbel in het NT in Joh. 5:22-23 dat men de Zoon moet eren zoals/evenals de Vader en volgens 5:27 werd de zoon de macht gegeven om te oordelen, niet omdat hij ook God was, maar omdat hij de mensenzoon was..... . Maar over de heilige geest wordt daarover niets gezegd. Dat God JHWH sinds het moment waarop Jezus de Zoon van God, door geestkracht is voortgebracht, de schepping heeft gered van de ondergang en wel door zijn lichaam en bloed als een overeenkomstige losprijs te geven, geeft God JHWH aan zowel engelen als aan mensen de opdracht om deze Zoon die de schepping van God heeft gered, te eren en te loven zoals dat o.a. in Op. hoofdstuk 5 wordt besproken.

Onder de Wet van Mozes mocht de eer die God JHWH eiste van zijn verbondsvolk, niet aan anderen worden gegeven, niet aan mensen en ook niet aan door mensen gemaakte goden.

Maar wat Jezus heeft gedaan op het kruis van Golgotha was zo groots en intens, dat God vanaf die tijd opdracht gaf aan de engelen en mensen om de "redder der mensenwereld" te eren en de eer die de Vader toekomt, ook aan de Zoon te geven, zoals blijkt uit o.a. Op. 5.

Daar is geen drieëenheid voor nodig, maar het gewoon erkennen dat God de Zoon van zijn liefde deze eer en toewijding gunt, je zelfs gebiedt te geven, en dat dit dus niet in strijd is met hetgeen in het OT over de eer van God wordt gezegd, want er is een ander tijdperk, een andere aion dus, en een andere Wet of verbond en een door God de Vader op de troon geplaatste koning-hogepriester, Heer, met de voorrechten die een koning van Israël ook had, nl. dat deze ook elohim werd genoemd en voor wie men ook zich moest neerbuigen en "kussen" (een vorm van 'proskuneo' dus), zoals in Ps. 2 naar voren wordt gebracht, een vorm van erkenning van de aangestelde koning en Zoon (2 Sam. 7:14 en context).

=====

Ik weet dat jij mijn argumentatie over dit soort zaken vaak niet overtuigend vindt. Maar omgekeerd is dat ook zo. Jammer, maar misschien wordt het nog eens anders.....

De heerlijkheid die Jezus had voor de grondlegging der mensenwereld (niet voor de schepping van de aarde zoals velen denken) (Joh. 17:5 en vers 24) waarover gesproken wordt, wordt in profetische zin gesproken en moest nog gerealiseerd worden, net als de heerlijkheid die Jezus zou geven aan zijn volgelingen (Joh. 17:22-23), het delen in de heerlijkheid waarvan dus al in Gen. 3:15 werd gesproken, nl. dat het zaad van de vrouw

OKTOBER 2023

de kop van de slang uiteindelijk zou verbrijzelen en al de verdere heerlijkheden die ook aan zijn volgelingen, maar ook aan hen die vóór en onder de Wet leefden en door hun geloof rechtvaardig verklaard waren (Heb. hoofdstuk 11), zou worden gegeven als mede-erfgenamen van God en Christus (Heb. 1:1-2; Rom. 8:15-17; Gal. 3:26-29).

De eerste keer dat daarover gesproken wordt is Gen. 3:15 (het tijdstip na de zondeval, maar voordat er kinderen werden verwekt en geboren aan Adam en Eva), en deze veelomvattende heerlijkheid werd verder door heel het OT verder beschreven in profetische uitspraken door God. Voordat de zondeval gebeurde, was er niet iemand nodig die een zondeval moest oplossen en was er dus geen losprijs of verlosser nodig noch profetiën over een heerlijkheid van een verlosser en degenen die in deze verlosser zouden gaan geloven.....

Toen Jezus werd geboren en op 30-jarige leeftijd gedoopt werd in water en met heilige geest, ging alles wat beloofd was in het OT aan de messias, geleidelijk aan in vervulling aan hem, ook zijn dood en opstanding. De Wet, de Profeten en de Geschriften werden door hem vervuld, en de heerlijkheden van de diverse uitspraken van God werden ook aan Jezus vervuld toen hij had overwonnen en aan Gods rechterhand op de troon mocht gaan zitten (Op. 3:21). En aan de ware gelovigen gaat pas bij de wederkomst Op. 3:21, maar ook 2:26-28 in vervulling, met ook wat in Op. 21:1-7 staan, ook weer "wie overwint".....

Ik kom verder/later nog terug op wat je schreef als antwoord. Nu is het eerst even genoeg. Ik moet echt op mijn bloeddruk letten als ouder wordende (ben ondertussen al 79 jaar) en diabetes II hebbende en mij niet te veel met mijn hoofd inspannen, voel ik steeds meer en weer. Dus daarom doe ik het in gedeelten 😊.

Groet,
Elle

Dag Distazo,

Mijn opmerkingen waren:

Wat de omschrijving van de drie-eenheid betreft, er zijn volgens deze leerstelling volgens zoals ik het begrepen heb drie personen die geen begin of einde hebben. Zij hebben volgens deze leer zoals ik het heb begrepen alles gezamenlijk, nl. dat zij alle drie 'godheid' (positie) zijn en 'goddelijkheid' (hoedanigheden van hun bestaanswijze, abstract dus) bezitten, hetgeen wil zeggen dus twee van elkaar verschillende betekenissen of omschrijvingen betreffende zowel hun bestaan(swijze) als van hun positie. In het Engels is en wordt er voor zover ik begrijp ook verschil gemaakt tussen deity (positie) en divinity (hoedanigheden).

Je schreef naar aanleiding van bovengenoemde opmerkingen van mij:

Ik kan inkomen in deze twee termen en hoedanigheden verschillen de personen. Daarom zei Jezus dat de Vader groter is, en de HG is de 3e in positie. Maar alle drie zijn eeuwig en almachtig. Maar ze hebben niet per definitie dezelfde kennis, Jezus zei dat de Vader beslist wanneer het einde is.

OKTOBER 2023

Mijn antwoord:

Eerst even dit: **Misschien heb jij niet dezelfde definities van/over de drie-eenheidsleer dan zoals ze in de geloofsbelijdenis van Nicea-Constantinopel en die van Athanasius staan?**

Volgens de drie-eenheidsleer is het m.i. niet zo wat jij als antwoord geeft. Volgens de leer kreeg Jezus er een natuur bij, nl. de menselijke natuur. En Jezus gebruikte zijn positie als God in het vlees en alwetende en alle kennis hebbende om in de harten van mensen te kijken en zijn kracht als God in het vlees om de wonderen te kunnen doen. Jezus gebruikte volgens de leer echter niet altijd zijn wijsheid, kennis en kracht als God met een bijgevoegde menselijke natuur. Dat zou dan zijn "ontlediging" en menswording zijn die in Fil. 2:5-11 naar voren zou komen volgens deze leer. Over het "groter zijn" van de Vader zegt de leer volgens de geloofsbelijdenis genoemd naar Athanasius in stelling 31: "Gelijk aan de Vader naar zijn Godheid, minder dan de Vader naar zijn mensheid".

Wat de drie-eenheidsleer zegt betreffende de heilige geest, is dat deze dezelfde positie en natuur heeft. Dat wordt, zoals ik het lees tenminste, gezegd in Athanasius stelling 6: "Maar één is de Godheid van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, gelijk is hun heerlijkheid en gelijk van eeuwigheid en majesteit". Ook zijn de drie personen in stelling 24 als volgt: "En in deze Drieëenheid is niets eerder of later, niets groter of kleiner, maar alle drie Personen zijn aan elkaar gelijk in eeuwigheid en in hoedanigheid".

De leer van de menswording van God of van de aartsengel Michaël of van de engel des Heren of van een geestelijk hemels wezen tot de God-mens Jezus lijkt erg op de transgender gedachte die tegenwoordig veel opgang doet onder vele groepen mensen..... althans het zichzelf transformeren....

Groet,
Elle

Dag Distazo,

Hierbij eerst een reactie op je eerste opmerking. Dit omdat het beantwoorden tussen de geschreven antwoorden aan mij, verwarrend kan werken.

Degenen die een eerlijke interesse hebben in dit soort leerstellingen, zullen begrijpen dat deze manier, althans wat mijn antwoorden betreft, overzichtelijker werkt/is 😊.

Je schrijft: Dag Elle, dat zijn vragen van formaat!

Mijn antwoord: Deze vragen moeten m.i. gesteld worden om de inhoud en de bewijsvoering van een leerstelling duidelijker te krijgen. Dit omdat er door allerlei gelovigen en kerkvorsten gedurende de kerkgeschiedenis zoveel aan leer of vermeende leer is gedestilleerd uit de bijbel dat je er stil van wordt.... 🤔.

Klakkeloos iets gaan geloven wat velen na het sterven van de laatste apostel hebben gepredikt als een noodzakelijke leer om behouden te kunnen worden, is m.i. het onnozelsste wat iemand kan doen. Vandaar dat de apostel Paulus ook de raad geeft om alles wat er aan profetie en leer wordt verkondigd in de gemeente, te toetsen of te beoordelen zoals b.v. in 1 Kor. 14:29 en 1 Thess. 5:19-21 wordt gezegd.

OKTOBER 2023

Ons verblijf onder de JG is daarvan een significant voorbeeld. Dat was omdat het m.i. in het algemeen gesproken zo is dat als iemand weinig of geen kennis van de bijbel heeft, men zo iemand door een stortvloed van woorden en uitleggingen van alles kan wijsmaken..... Daarnaast spreekt m.i. iedereen meestal ook slechts naar de mate van kennis, wijsheid en onderscheidingsvermogen die men heeft, zelfs als universitair geschoolde theoloog en/of als amateur/autodidact dus self-made bijbel-deskundige

Groet,
Elle

Dag Leprechaun,

De vragen zijn inmiddels van een reactie voorzien.
Is deze leerstelling nu duidelijker geworden voor jou?
Of wist je al wat Distazo uitlegt?

Groet,
Elle

Dag RAM,

De drieënheidsleer heeft drie personen die in verschillende zaken toch als één worden gezien.

Zo is de Vader almachtig, almachtig de Zoon, almachtig de Heilige Geest, en toch zijn zij niet drie almachtigen, maar één Almachtige.

En dat is zo met het God zijn, dus toch één God. Met het eeuwig zijn evenzo, want hoewel ze alle drie eeuwig zijn, is er maar één Eeuwige. Ze zijn alle drie Heer, maar toch is er maar één Heer. En dan staat er: Want evenzeer als wij door de christelijke waarheid genoodzaakt worden elke Persoon afzonderlijk als God en Heer te belijden, worden wij door het katholieke (= algemene) geloof er van weerhouden te spreken van drie Goden of Heren.

Om dit te rechtvaardigen of duidelijk te maken zegt men dan dat wanneer er twee mensen trouwen, ze toch één vlees zijn. Bij vlees is dat dan kennelijk hetzelfde soort vlees. Er is dan ook één mensheid, en geen twee of drie mensheden. Zo zijn er drie personen die alle drie de positie God hebben, en daardoor als één God worden voorgesteld omdat ze één Godheid vormen en geen drie godheden. Zo bestaat volgens hen de Almachtige God uit drie personen, maar deze is slechts één God omdat ze dezelfde wezenseenheid hebben of van dezelfde "soort" zijn.

Vandaar dat men dan ook verklaart dat de drieënheid eigenlijk niet te verklaren is en dus een mysterie is..... want zonder hoofdpijn te krijgen is het niet te verklaren, en met hoofdpijn ook niet.....

OKTOBER 2023

Het is, als men er goed en logisch over nadenkt slechts een verkapte vorm van polytheïsme (meergodendom).

Er wordt gezegd in de bijbel in het NT in Joh. 5:22-23 dat men de Zoon moet eren zoals/evenals de Vader. Maar over de heilige geest wordt daarover niets gezegd.

Dat God JHWH sinds het moment waarop Jezus de Zoon van God, door geestkracht is voortgebracht, de schepping heeft gered van de ondergang en wel door zijn lichaam en bloed als een overeenkomstig losprijs te geven, geeft God JHWH aan zowel engelen als aan mensen de opdracht om deze Zoon die de schepping van God heeft gered, te eren en te loven zoals dat o.a. in Op. hoofdstuk 5 wordt besproken.

Onder de Wet van Mozes mocht de eer die God JHWH eiste van zijn verbondsvolk, niet aan anderen worden gegeven, niet aan mensen en ook niet aan door mensen gemaakte goden.

Maar wat Jezus heeft gedaan op het kruis van Golgotha was zo groots en intens, dat God vanaf die tijd opdracht gaf aan de engelen en mensen om de "redder der mensenwereld" te eren en de eer die de Vader toekomt, ook aan de Zoon te geven, zoals blijkt uit o.a. Op. 5.

Daar is geen drie-eenheid voor nodig, maar het gewoon erkennen dat God de Zoon van zijn liefde deze eer en toewijding gunt, je zelfs gebiedt te geven, en dat dit dus niet in strijd is met hetgeen in het OT over de eer van God wordt gezegd, want er is een ander tijdperk, een andere aion dus, en een andere Wet of verbond en een door God de Vader op de troon geplaatste koning-hogepriester, Heer, met de voorrechten die een koning van Israël ook had, nl. dat deze ook elohim werd genoemd en voor wie men ook zich moest neerbuigen en "kussen" (een vorm van 'proskuneo' dus), zoals in Ps. 2 naar voren wordt gebracht, een vorm van erkenning van de aangestelde koning en Zoon (2 Sam. 7:14 en context).

Groet,
Elle

Dag 62,

Ja, als men als gelovige alles klakkeloos aanneemt wat er zoal aan leringen in de loop der kerkgeschiedenis is binnengeslopen, dan is niets meer te vreemd om te geloven, totdat er gelovigen zijn die na gaan denken.....

Het is gewoon een feit dat men, als men als aankomend gelovige geen flauw benul heeft van wat er zoal aan zaken in de bijbel staan, alles gaat geloven wat er door de voorganger of de synode of een besturend lichaam of een door deze drie genoemden gehersenspoelde leek wordt verteld.....met alle gevolgen van dien.....

Groet,
Elle

OKTOBER 2023

Dag RAM,

Een mooi verslag van je zoektocht naar hoe iets werkelijk in elkaar steekt! Dat is altijd goed, omdat het een opdracht is van o.a. de apostel Paulus om alles wat er aan uitleg wordt gegeven, te blijven toetsen aan de rest van de Schrift.

Ook ik leer nog steeds, ook van anderen hoe zij iets uitleggen en de daarvoor benodigde teksten gebruiken.

Groet,
Elle

Dag Rhode,

En als men dan ook nog even het verband waarin het staat, leest, zoals b.v. Kol. 1:19 en context waar staat dat het **de volheid** op een bepaald moment, en niet van eeuwigheid af, heeft behaagd in Jezus woning te maken, waardoor Jezus de eerste van een reeks werd (hij **werd** "in alles" de eerste en belangrijkste en wel van de nieuwe schepping) die de goddelijke natuur ontvangt naar de belofte en dat deze goddelijke natuur (2 Pet. 1:3-4) te maken heeft met het ontkomen aan het verderf dat door **de begeerte** (de begeerte die vooraf ging aan de zondeval en de degeneratie die daarmee gepaard ging en gaat, waardoor het verderf en de vergankelijkheid hun intrede deden, nl. het eten van de boom, waarvan de vrucht ook begeerlijk was, en ze zouden "als God zijn".....) **dezelfde begeerte** die in de wereld heerst (NBG-1951).

Jezus ontving deze volheid van de godheid bij zijn opstanding en verheerlijking, en dat zijn de abstracte goddelijke hoedanigheden zoals de opstanding in kracht (Rom. 1:1-4), anders gezegd de opstanding tot eeuwig leven in onsterfelijkheid en onvergankelijkheid, eigenlijk hetgeen Paulus in 1 Kor. 15:42-58 duidelijk maakt.

We zien ook in Fil. 3:20-21 dat bij de wederkomst van Jezus ons vernederd lichaam (vernederd ten gevolge van de zondeval) veranderen zal. Ons lichaam wordt gelijkvormig aan het verheerlijkte, onsterfelijke en onvergankelijke lichaam van Jezus, en dat naar de kracht waarmee Jezus ook alle dingen aan zich kan onderwerpen.....

En zoals je ook zegt, deze volheid die Jezus heeft ontvangen, die heeft hij ook voor ons mogelijk gemaakt zoals in Kol. 2:10 en verder staat, als wij maar "in Christus" zijn en blijven. Ook Efe. 3:19 en context spreekt over deze volheid Gods.....

Het verkrijgen van de volheid van de godheid betekent echter niet dat Jezus de 2e persoon van een drie-eenheid was of werd, noch worden gelovigen goden of god zoals de Mormonen ons willen leren.

Wel is het zo dat als we "in Christus" zijn en hem toebehoren dat we dan "een nieuwe schepping" zijn (2 Kor. 5:16-19) en ook de volheid van de godheid ontvangen (de abstracte hoedanigheden van God), waarvan de geest Gods en de vrucht van de geest al

OKTOBER 2023

een vooruit betaling zijn om als christen te kunnen leven.

God de Vader is via Christus dan ook de gever van heilige geest en van de vrucht van de werking van heilige geest in ons, als wij ons tenminste daarvoor openstellen en overgeven aan de werking van de geest van God, waardoor wij verzegeld zijn na tot geloof te zijn gekomen (Efe. 1:13-14 en context; Gal. 5:13-26).

Groetjes,
Elle

Dag Rhode,

Te beginnen bij Kol. 1:15 zie ik dat hij het beeld van de onzichtbare God is. En de gelovigen zijn ook allen "beeld van God" als nieuwe schepping, net als dat Adam en Eva dat in hun paradijselijke staat waren. En als er geen zondeval was geweest dan waren ook zijn nakomelingen als mensheid volmaakte beelden van God geweest.

Door het werk van Jezus Christus, de tweede en laatste Adam, is aan het kruis een nieuw begin geschapen en dat is ook te lezen in Efeze 2:14-16. Door de verzoening van mensen met God die in de door God gezonden Jezus geloofden en geloven, kon Christus dus door zijn verzoeningswerk een nieuwe mens (of mensheid) scheppen. En Jezus heeft de vijandschap tussen God en de mens of mensheid gedood door zijn verzoeningswerk als overeenkomstige losprijs die betaald is op het kruis van Golgotha. Daardoor ontstond het gegeven dat gelovigen die "in Christus" zijn, dus een nieuwe schepping zijn (2 Kor. 5:16-19). Het woordje "scheppen" in vers 15 van Efeze 2 zegt m.i. genoeg om iets aan te duiden wat verschilt van de oude mens Adam waaruit ook een mensheid is ontstaan.

In bepaalde vertalingen staat zelfs dat Jezus de of een nieuwe mensheid heeft geschapen.

De gemeente van Christus, die ook overigens gemeente Gods wordt genoemd, wordt door Christus gebouwd, anders gezegd gemaakt of geschapen zoals ook in Efeze 2:11-22 staat naast ook in Mat. 16:13-20 waar over de bouw van de gemeente door Christus, de zoon van de levende God.

Christus was wat dit geheel van de nieuwe schepping betreft **in alles** de eerste, de eerstgeborene en belangrijkste als hoofd van de gemeente, en gemeente en lichaam is/zijn hetzelfde zoals in Kol. 1:18 staat.

God heeft door Christus dus een begin gemaakt met een nieuwe schepping, met nieuwe verhoudingen in het zichtbare en het onzichtbare zoals Paulus zegt in Kol. 1:15-16. Hij is de eerstgeborene en dus ook de erfgenaam van de nieuwe schepping, daar de oude schepping voorbij gaat en het nieuwe is gekomen. Hij is ook de eerstgeborene uit de doden, en zorgt ook ervoor dat alle doden zullen opstaan omdat hij de mensenzoon is, en leven in zichzelf heeft, net als de Vader, zegt Joh. 5:26-27. De apostel Johannes verklaart dit in deze verzen, net als dat hij ook schrijft wat Jezus gezegd heeft over het leven in zichzelf te hebben (eeuwig, onsterfelijk en onvergankelijk en onverwelkelijk leven) in Joh. 6:47-59 nl. dat men geloof moet hebben dat zichtbaar moet zijn in het geloven en gebruiken van zijn vlees en bloed, zijn lichaam en zijn bloed.

OKTOBER 2023

Pas bij zijn opstanding als zoon in kracht had hij leven in zichzelf en daarmee ook de goddelijke natuur. Met de gelovigen is dat precies net zo. Men sterft in zwakheid en wordt opgewekt in kracht enz. zegt Paulus in 1 Kor. 15:42-58. Men wordt pas ontruikt aan het verderf als men leven in zichzelf ontvangt en de goddelijke natuur krijgt bij de wederkomst waarbij Christus dat aan de gelovigen geeft.

Maar ieder zo z'n gedachten.

Groetjes,
Elle
